

Brown

— 11/1950

W. B. Linn /
Bergman / Spain

On

4 2
Dec 4 1

ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ

Εν Αθήναις τῇ

17 Αυγ. 1946

Αριθ. Πρωτ. 4499
Δικκ. 1226

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τό ἀπό 31 Ἰουλίου-3 Αὐγούστου 1946 φήγισμα τῆς Δ': Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς " Περὶ Ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν φηγισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ': Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3817/5-8-1946 προγενεστέραν ἡμῶν ἀπόφασιν περὶ συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Μ Ε Ν

Ἀντικαθιστῶμεν τῇ αἰτήσει τοῦ τόν ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως κ. Κων. Τσάτσου Βουλευτὴν Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ κ. Γεωργίου Θεμελῆ, Βουλευτοῦ Θέκης.

Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς
Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἀναμ/σις

- 1) Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν.
- 2) κ. Κων. Τσάτσου, Βουλευτὴν Ἀθηνῶν.
- 3) κ. Γεώργ. Θεμελῆν, Βουλευτὴν Θεσ/κης.
- 4) Τμήμα Κοινοβ. Ἐπιτροπῶν.

ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ

Εν Αθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1946 6

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ημερ. 4835
Αριθ. 1339

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. II4 ἀπὸ 30-10-1946 Νομοθ.
Διάταγμα " περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχύος καὶ ἑξουσιοδοτήσεως πρὸς
παρότασιν, κατ' ὀργάνωσιν, συμπλήρωσιν, τροποποιήσιν κ.λ.κ. τῶν δια-
τάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255/1945 καὶ τοῦ ἀπὸ II/II/μαΐου
1946 Ν. Δ/τος ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4781/4-10-1946 προγενεστέραν ἡ-
μῶν ἀπόφασιν περὶ συστάσεως τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω Ν. Δ/μα προβλεπο-
μένης Ἰσμελοῦς ἐκ βουλευτῶν Ἐπιτροπῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Μ Ε Ν

Ἀντικαθιστῶμεν τῇ αἰτήσει των ἐκ τῆς κατὰ τὸ ὡς ἄνω
Ν. Δ/μα συστάσεως Ἰ5 μελοῦς Ἐπιτροπῆς τοὺς ἐξῆς κ.κ. Βουλευ-
τάς.

1) Τὸν κ. Ἀναστάσιον Μιχαλακόπουλον, Βουλευτὴν Ἀχαΐας διὰ τοῦ
κ. Ἀλεξάνδρου Καραθεοδῶρου, Βουλευτοῦ Θεσσαλονίκης καὶ

2) Τὸ κ. Κων/νον Μ. Καλλίαν, Βουλευτὴν Εὐβοίας διὰ τοῦ κ. Κων/νο
Τσατσου, Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἀνακοίνωσις

- 1) κ. Ὑπουργὸν τῆς Δ/σύνης
  - 2) κ. Ἀναστ. Μιχαλακόπουλον, Βουλευ-
τὴν Ἀχαΐας.
  - 3) κ. Ἀλεξ. Καραθεόδωρον, Βουλευτὴν
Θεσ/κης.
  - 4) κ. Κων. Καλλίαν, Βουλευτὴν Εὐβοί.
  - 5) κ. Κων. Τσατσον, Βουλευτὴν Ἀθ.
- α & ζ) Γρῆμα Κοιν. Ἐπιτροπῶν.-

Εν Αθήναις τῇ 23/10/46

Πρωτ. 5283

Αριθ.

Διακ. Ι453

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

"Εχοντες ὑπ' ὄφει τό ἀπό ΙΙ 'Ιουνίου Ε.Ε. φήσιμα τῆς Δ. 'Αναθεωρητικῆς βουλῆς" περὶ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν 'Αναθεωρητικὴν τοῦ Συντάγματος ἐργασίαν τῆς Δ. 'Αναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Α Π Ο Φ Α Ο Ξ Ο Μ Ε Ν

'Αντικαθιστῶμεν τὰ κάτωθι μέλη τῆς ἐκί τῆς 'Αναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος 'Επιτροπῆς.

Εκ τῶν τακτικῶν

- 1) Τόν κ. 'Αναστάσιον 'Αναγνωστόπουλον, Βουλευτὴν Ἀργολιδοκορινθίας διὰ τοῦ κ. Γεωργίου 'Αριστείδου, Βουλευτοῦ Θεσσαλονίκης.
- 2) Τόν κ. Νικόλαον Βλιάμον, Βουλευτὴν Σάμου διὰ τοῦ Κ. Δημητρίου Βουρδουμπᾶ, Βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
- 3) Τόν κ. 'Ιωάννην Τσιμπούκην, Βουλευτὴν Λαρίσης διὰ τοῦ κ. Κων/νου Τσοτσου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν.

Καὶ ἐκ τῶν 'Αναπληρωματικῶν

- Τόν κ. Βασ. Βύζαν Βουλευτὴν Κοζάνης διὰ τοῦ κ. Κων/νου Κορόζου Βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.-

Ἀνακοίνωσις

Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

1) κ. Δημ. Χατζίσκον, Πρόεδρον τῆς ἐκί τῆς 'Αναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος 'Επιτροπῆς.

Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

2) κ. Δν. 'Αναγνωστόπουλον, Βουλευτὴν Ἀργολιδοκορινθίας
3) κ. Γεώργ. 'Αριστείδου, Βουλευτὴν Θεσ/κης.

4) κ. Νικ. Βλιάμον, Βουλευτὴν Σάμου.
5) κ. Δημ. Βουρδουμπᾶν, Βουλευτὴν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
6) κ. 'Ιωαν. Τσιμπούκην, Βουλευτὴν Λαρίσης.

7) κ. Κων. Τσάμπων, Βουλευτὴν Ἀθηνῶν.
8) κ. Βασ. Βύζαν, Βουλευτὴν Κοζάνης.
9) κ. Κων. Κορόζον, Βουλευτὴν Ἀττικοβοιωτίας.
10) Τμήμα Κοιν. 'Επιτροπῶν.-

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 23η Μαρτίου 1947

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 2710/3018

Π ρ ό ς

Τούς κ. κ.

- 1.- Κωνσταντίνου Μπαρταλάτην, Καθηγητήν Πανεπιστημίου, Κομνηνών 39
- 2.- Κων/νον Μουτούσην, Καθηγητήν Πανεπιστημίου, Πενέλου 5
- 3.- Νικόλαον Λοδρον, Καθηγητήν Πανεπιστημίου, Ομήρου 2 4
- 4.- Κων/νον Χαρέμην, Καθηγητήν Πανεπιστημίου, Μπουμπουλίας 26
- 5.- Κων/νον Τσάτσον, Καθηγητήν Πανεπιστημίου, Κυδαθηναίων 9
- 6.- Στέφανον Κουμαρδύλου, Διευθυντήν Ήθημερίδος "ΕΡΕΣΑ" Βασιλίσσης Σοφίας 2
- 7.- Θεόδ. Α. Μαρτινέπουλον, Γεν. Διευθυντήν Υπουργείου Οικονομικών
- 8.- Δημήτριον Στεφάνου, Δ/ντήν Σχολικής Υγιεινής
- 9.- Νικόλαον Αρμάδιον, Διευθυντήν Υπουργείου Παιδείας
- 10.- Κων/νον Σαρδύλου, Ιατρόν, Διευθυντήν Ε.Ι.Κ.Ε.Α. Πατησίων 74

Ε ν τ α θ έ α

Ανέκαθεν, άλλ' ιδιαίτέρως μετά τόν τελευταίον παγκόσμιον πόλεμον, τό ζήτημα τής προστασίας τής μητρότητος καί τής παιδικής ηλικίας, πείζει σπουδαίον ρόλον διά τήν καλήν θεμελίωσιν καί τήν ανασυγκρότησιν τών Έθνών. Διά τοῦτο ὅλα τά Έθνη ἐπέδειξαν καί πάντοτε ἐπιδεικνύουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Διά τήν χάραν μας, τό ζήτημα τής προστασίας τής μητρότητος καί τής παιδικής ηλικίας ἀπέκτησεν πλέον ἐξαιρετικόν σπουδαιότητα μετά τās καταστροφάς καί ἀπώλειας τής πολεμικῆς καί μεταπολεμικῆς περιόδου, καί εἰδικότερον τῆς ἐθνικῆς κατοχῆς.

Κατά τό παρελθόν ἔτος, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἐπιστημονικῶν καί ἄλλων προσωνοτήτων, ἐνδιαφερομένων διά τήν ἡγτέρα καί τό παιδί, ἐγένετο Εἰδικόν Συνέδριον, τό ὅπου ἐξήτασε ὅλα τά σχετικὰ θέματα καί κατέληξεν εἰς ὁρίσμένα πορίσματα τῶν ὁποίων καί ἡμεῖς ἔχομεν καταστή ἐνήμεροι.

Πρός ἐνοφθαλμίαν καί ἐξιοποίησιν τῶν πορισμάτων τούτων καί ἐν γένει διά τήν λήψιν ὧν τῶν προσηνούντων μέτρων πρὸς προστασίαν τής μητρότητος καί τής παιδικῆς ηλικίας συγκροτοῦμεν ἐξ ὧν ἑκαστοὴν καί παραλαοῦμεν ὅπως, τό ταχύτερον συνεχόμενοι, προβῇ εἰς τήν κατάρτισιν ἑκαστοῦ Νόμου ἀποβλέποντος εἰς τήν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τόν πλέον πρόσφορον καί πραγματοποιήσιμον τρόπον.

Κατά τήν κατάρτισιν τοῦ ἑκαστοῦ Νόμου ἡ ἑκαστοὴ θά λάβῃ ὑπ' ὄψιν καί τά καταρτιζόμενα ἤδη προσέδεια ὡς καί τās ἀπώγεις τās ἐκτελεσθῶσι κατὰ τās συστάσεις τās γενομένης ὑπὸ τῆν Προεδρείαν τῆς Α.Υ. τῆς Βουλευτικῆς Ὁρειδερνικῆς, τοῦ Διαδόχου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ακμ. β. 6 / Ανεγγραφον

Μεγαλειότατε,

Κατόκιν της υπό της 'Υμετέρας Μεγαλειότητος έκφρασεύσεως
ἐπιθυμίας ὅπως ὑποβάλω αὐτῇ τὰς σκέψεις μου περί τοῦ καλλιτέρου
τρόπου τῆς καθοδηγήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἑσθρικῆς ἡλικίας, λαμβάνω
τὴν τιμὴν νά ὑποβάλω εὐσεβότως τὸ κατωτέρω σύντομον ὑπόμνημα,
ἐσφάζων ἐν ταυτῇ, ὡς ἑλλην πολίτης, τὴν βαθεῖαν μου πρὸς τὴν 'Υμετέ-
ραν Μεγαλειότητα εὐγνωμοσύνην διότι ἐπιδεικνύει τόσον ζωηρόν ἐν-
διαφέρον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θεμελιώδους τούτου προβλήματος
τοῦ τόπου μας, ἀπὸ ἧν λύσιν τοῦ ὁποῖου ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς πο-
λῆς μας.

1.- Ἡ κοίσιμος διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνόπαιδος ἡλικία ἀρχίζει περί
τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος καί φθάνει μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ
ἑλληνόπαις θά στρατευθῇ. Εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν θεωροῦν τὰ κατωτέ-
ρα προτεινόμενα. Τὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας τῶν δεκατεσσάρων ἔτων ἔ-
χουν ἤδη τελειώσει τὸ δημοτικόν καί ἢ φοιτοῦν εἰς σχολεῖον μέσης
ἐκπαιδεύσεως ἢ ἤρχισαν ἤδη νά ἐργάζωνται βιοποριστικῶς. Τὰ περισ-
σότερα ἀνήκουν εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν κατηγορίαν.

Πρὸς δύο κατερθύνσεις τείνουσιν τότε νὰ μολύνουσιν τὴν ψυχὴν των ποικίλα κοιτωνικὰ ρεύματα, πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν. Σκοπὸς εἶναι νὰ ἀποτρέψωμεν τοὺς δύο αὐτοὺς κινδύνους.

2.- Πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δύο αὐτῶν κινδύνων δύο εἶναι τὰ μέσα, ἃφ' ἑνὸς ἡ διαπαιδαγώγησις, ἡθικὴ καὶ ἐθνικὴ καὶ ἃφ' ἑτέρου ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας. Ὁ νέος χρειάζεται καὶ μόρφωσιν καὶ ὀρθεῖν. Τὴν μόρφωσιν θὰ τὴν δώσῃ ἡ διδασκαλία, τὴν ὀρθεῖν θὰ τὴν προσφέρῃ ἡ ὀργάνωσις. Δὲν ἀποκλείεται διδασκαλία καὶ ὀργάνωσις νὰ συνδραμεύσῃ εἰς ὀρισμένους τομεῖς.

3.- Ἐν πρώτοις δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανασταθῶμεν καὶ ὥς πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέσα αὐτὰ οὔτε εἰς μόνην τὴν οἰκογένειαν, οὔτε εἰς μόνον τὸ σχολεῖον, οὔτε καὶ εἰς τὰ δύο μαζί. Νομίζω ἐπίσης ὅτι τὸ ἔργον τῶν πάσης φύσεως Κατηχητικῶν σχολείων κινεῖται εἰς περιορισμένον κύκλον καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσῃ παρὰ βοηθητικὸν παράγοντα οὐχὶ καὶ πάντοτε ἀεζήμιον. Ὁ Προσκοπισμὸς καὶ Ὁδηγισμὸς θὰ ἠδύναντο νὰ βοηθήσουν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, περισσότερον πάσης ἄλλης ἐκ τῶν θεισταμένων ὁργανώσεων. Ἀλλὰ ἰδίως ὁ Προσκοπισμὸς χρῆζει μιᾶς ἐπιμελεστοτέρας παρακολουθήσεως, καθ' ὃν τρόπον κατωτέρω θέλομεν ἀναπτέξῃ. Αὐτὰ εἶναι τὰ σημερινὰ δεδομένα.

4.- Ἐρωτᾶται ἤδη πῶς πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ ὀργανωθῇ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας.

5.- Ἡ διδασκαλία θὰ εἶναι σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ. Ἡ ἡθικὴ ὁμῶς καὶ ἐθνικὴ κοσμοθεορία πρέπει νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς πᾶσαν περίπτω-

σιν ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας. Ἀποδίδω μάλιστα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐνιαῖα ἡ διδασκαλία αὐτή. Μόνον ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς θὰ διοφέρῃ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς μορφώσεως.

6.- Τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς ὅλον τῆς τὸ βῆθος, θὰ πρέπει νὰ διατυπωθῇ ἀπὸ μίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν διδασκαλίας (περὶ ἧς κατωτέρω ἀρ.18). Βάσει τῆς πλήρους ταύτης διατυπώσεως θὰ γίνουσι κατόπιν αἱ πλέον ἀπλᾶί καὶ λαϊκαί διατυπώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ χρειασθοῦν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς μορφώσεως. Ἰδιαιτέρα μέριμνα πρέπει νὰ καταβληθῇ ὥστε μέσα εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ ἐθνικὴν ἰδεολογίαν, περὶ ἧς ἀνωτέρω, συμπεριληφθοῦν ἐκ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ὅλα τὰ προσιτὰ εἰς τὴν νεολαίαν στοιχεῖα.

7.- Εἰς μὲν τὰ σχολεῖα τὴν ἰδεολογίαν αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν ἐνσωματώσῃ ὁλοκληρωτικῶς οἱ διδασκαλοὶ καὶ θὰ πρέπει νὰ μὴν εἶναι ἀντικείμενον εἰδικοῦ μαθήματος, ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θὰ εἶναι διαποτισμένη, κατὰ τὸ μέτρον καὶ ἐπιτρέπεται ἐκείστοτε τὸ θέμα, καθὼς διδασκαλία, ἰδίᾳ ὅμως ἡ διδασκαλία τῶν ἐλληνικῶν, τῆς ἱστορίας, τῶν θερησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων.

Ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχει σχολεῖον ἢ ἐφ' ὅσον τὸ ὑπάρχον δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἡ διδασκαλία αὐτὴ πρέπει νὰ διοχετευθῇ δι' ἄλλων ὀργάνων.

Καὶ εἰς μὲν τὰ σχολεῖα ἡ διδασκαλία αὐτὴ δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ παρὰ διὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐξω ὅμως τῶν σχολείων

υπάρχει δυνατότης να διοχετευθῇ ἄνευ παρεμβολῆς του. Πάντως κατ' ἀρχήν ἡ διατυπωθεῖσα ἐκείνη διδασκαλία πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ὡς μία καθολικὴ ἐνστάση διδασκαλία ὅλης τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν αὕτη εὐρίσκεται.

8.- Διὰ τὴν διδασκίαν τῆς οὕτω διατυπωθεῖσας διδασκαλίας, ἔξω τοῦ σχολείου χρειάζονται δύο τινά, τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ διδάξουν καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ συγκεντρώνωνται τὰ παιδιὰ γύρω ἀπὸ τοὺς διδάσκοντας.

9.- Τὰ πρόσωπα δὲν υπάρχουν. Καὶ ἂν υπάρχουν ἐλάχιστα εἰς τὸν διδασκαλικὸν κλάδον, αὐτὰ εἶναι σχεδὸν τελείως ἀπορροφημένα ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα τους. Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ τὸ ἔμψυχον ὄλκον. Ἀπὸ ἐθελοντικὴν ἐργασίαν δὲν πρέπει νὰ ἀναμείνεται συνεχὴς καὶ πλήρης ἀπόδοσις. Καὶ ἂν υπάρχουν ἐξαιρέσεις, αὐταὶ ἐπικυρώνουν τὸν κανόνα. Θὰ χρειασθῇ ἐπομένως εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον χρήμα. Ἄν εἶναι ὀλίγον, τὸ ἔργον θὰ εἶναι περιορισμένον. Διὰ νὰ εἶναι γενικόν, τὸ χρήμα πρέπει νὰ εἶναι ἄρκετόν.

10.- Ἀλλὰ δὲν ἄρκει τὸ χρήμα. Χρειάζεται μέθοδος πρὸς διέπλυνσιν αὐτοῦ τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ. Ἡ καλλιτέρα λύσις θὰ ἦτο ἂν ὅλη ἡ ἐργασία διηρεῖτο εἰς στάδια.

α) θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Ἐπιτροπὴ Διδασκαλίας νὰ διατυπώσῃ τὰς βασικὰς ἡθικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ περιεχόμενον ὅλης αὐτῆς τῆς διδασκαλίας.

β) Ἡ ἰδίᾳ θὰ ἀνελάμβανεν ὅχι μόνον γραπτῶς νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀρχὰς αὐτάς ἀλλὰ καὶ τὰς μεταδῶσῃ διὰ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας πρὸς ἓνα ἐπιτελεῖτον 15-20 ἀνθρώπων.

γ) Αὐτοί θά ἦσαν οἱ πρῶτοι ἐκπαιδευταί ἐκείνων καὶ θά ἀναλάβουν κατόπιν τὴν διδασκαλίαν τῶν παιδιῶν.

Ὡς κατωτέρω θέλω ἀναπτύξῃ τὸ ἐμφύχον αὐτὸ ὀλικόν θά ἡδύνατο νὰ ἀνῆκῃ εἰς τὰς ὀργανώσεις εἰς τὰς ὀκοίαις θά ἐνετάσσοντο τὰ παιδιὰ. Τοῦτο θά συνενῆγετο καὶ οἰκονομίαν χρήμάτων ἑλλά καὶ ἑλλα πλεονεκτήματα.

11.- Διὰ νὰ ἔλαθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν διδάσκαλον τὰ παιδιὰ θά πρὲ πει κατὰ κάποιον τρόπον νὰ συγκεντρῶνται καὶ ὁμαδεύονται. Ἡ δὲ ὁμάδευσίς αὐτῇ πρέκει νὰ εἶναι ὄχι συμπτωματοκὴ ἀλλὰ διαρκής. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐφάπτονται ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας. Ἐκτὸς τῆς ὁμαδεύσεως ἐντὸς τοῦ σχολείου, τὰ παιδιὰ θά ὁμαδεύονται καὶ ἔξω τοῦ σχολείου. Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὁμαδεύσεως αὐτῆς τὰ παιδιὰ ἀφ' ἐνός θά ἀκοκτοῦν τὴν ἡθικὴν καὶ ἐθνικὴν παιδείαν καὶ χρειάζονται καὶ ταυτοχρόνως θά ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὀράσεως καὶ ἀπαιτεῖ ἡ νεότης καὶ ἡ ζωτικότης τῶν. Τίθεται ἐπομένως τὸ πρόβλημα πῶς θά ὀργανωθῇ ἡ νεολαία ἔξω-σχολικῶς εἰς τρόπον ὥστε ἐν τῇ ὀργανώσει νὰ ἱκανοποιῶνται καὶ τὰ δύο εἰτήματα καὶ ἀνεφεράμεν ἤδη, ἡ συμπλήρωσις τῆς ἡθικῆς καὶ ἐθνικῆς παιδείας τῶν παιδιῶν ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὀργανωμένη ὀρβὴς τῶν.

12.- Καὶ ἐν πρῶτοις ἐξεταστέον ὅν πρέκει τίς νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συγκρότησιν μίας νέας ὀργανώσεως πληροῦς τελείως ὄλους αὐτοὺς τοὺς ὀρους ἢ τὴν κατάλληλον χρησιμοποίησιν τῶν ὀπαρχουσῶν ὀργανώσεων.

Τὸ πρῶτον θά ἦτο σήμερον ὅκαιρον καὶ διαβλητόν, θά προεκῶλει

ἀντιδράσεις ἀπὸ μέρους τῶν ὑπαρχουσῶν ὁργανώσεων, θὰ ἀκήτει πολὺ μεγάλας δαπάνας, θὰ ἦτο ἀπὸ πᾶσης ἀπόψεως δυσχερές.

13.- Μένει ἡ δευτέρα λύσις, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑπαρχουσῶν ὁργανώσεων. ἔχω ἐπ' ᾧψιν μου τὰς ὁργανώσεις τῶν Προσκοπῶν καὶ τῶν Ὀδηγῶν. Εἶναι αὗται κατὰλληλαι διὰ τὸν σκοπὸν μας ; Ἄν καὶ μεταξὺ τῶν δύο ὑπάρχουν ἀξιολογικαὶ διαφοραὶ ὑπὲρ τῶν Ὀδηγῶν πάντως καὶ αἱ δύο χρειάζονται ἐνίσχυσιν, συμπληρώσιν, βελτίωσιν καὶ ολοκληρώσιν. Εἶναι τοῦτο εὐχερές ; Νομίζω ναί. Εἶναι πάντως πολὺ εὐχερέστερον ἀπὸ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας ὁργανώσεως.

14.- Πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν χρειάζονται αἱ ὁργανώσεις αὗται βελτίωσιν ; Πρῶτον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς παιδείας. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διδασκαλίας τὴν ὁποῖαν εἰσηγοῦμαι ἀνωτέρω θὰ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ στελέχη τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν εἰς ὅσα τυχόν σημεῖα ὑστεροῦν. Αἱ ὁργανώσεις πιστεύω ὅτι θὰ δεχθοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτὴν καὶ τὴν δι' αὐτῶν διοχέτευσιν τῶν ἀρχῶν τούτων πρὸς τὰ παιδιὰ. Διὰ νὰ δεχθοῦν ὅμως αὐτὴν τὴν διοχέτευσιν θὰ πρέπει ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἰδικῆς μας νὰ εἶναι σεβαστοὶ μερικοὶ κανόνες καὶ μερικοὶ τύποι, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὰς ὁργανώσεις αὐτάς μὲ τὸν διεθνή προσκοπισμὸν καὶ Ὀδηγισμὸν, ἀφ' ἑτέρου θὰ πρέπει ἀντιθέτως οἱ ἡγουμένοι ἐν Ἑλλάδι τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν θὰ δεχθοῦν τὴν οὐσίαν τῆς ἐθνικῆς καὶ ἡθικῆς διαπαιδαγωγῆσεως, ὅπως αὕτη θὰ διατυπωθῇ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω μνησθεῖσαν Ἐπιτροπὴν. ἔχω κῶθε λόγον νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἶναι ἐφικτά. Πιστεύω δὲ ὅτι εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ἰδικῆς μας προσπάθειας ἡ διὰ μέσου ὁργανισμῶν διεθνoῦς χαρακτῆρος διοχέτευσις ἡθικῆς καὶ ἐθνικῆς διδασκαλίας, ἡ ὁποία ἑλλοσθε δὲν ἀφίσταται ἀπὸ τὰ νῦν εἰς τὰς ὁργανώσεις αὐ-

τάς διδασκόμενα. Πρόκειται ἀπλῶς περὶ μιᾶς ἐμβαθύνσεως καὶ μιᾶς διευρύνσεως τῶν ἤδη διδασκομένων. Διότι ἤδη αἱ ὁργανώσεις αὐταὶ ἀδιόρατως ἐξελισσόμεναι περιώρισαν τοὺς διεθνεῖς τύπους, τὸν διεθνῆ γενικῶς χαρακτῆρα ἐπ' ὁπελείῃ τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ὅρου ἡ διατήρησις τῆς διεθνοῦς μορφῆς εἶναι ἀναντικατάστατον πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον καμμία νέα ὁργάνωσις δὲν θά ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ. Ἐν συμπεράσματι ἐπομένως ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῇ πλαίσιῳ τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὁργανώσεων.

15.- Ἀλλὰ καὶ ἡ ὁρμὴ τῆς νεολαίας μας μέσα εἰς αὐτάς θά εἶδῃ τὴν προσφορωτέραν διέξοδον, ἔνθ' μάλιστα τὸ πνευματικὸν στοιχείον, ἡ διδασκαλία ὁποτερεῖ εἰς τὰς ὁργανώσεις αὐτάς, ἡ ὁργάνωσις τῆς ὁδοσεως εὐρίσκεται εἰς καλλίτερον ~~ἐπίπεδον~~ ἐπίπεδον. Χρειάζονται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅχι διόρθωσιν ἀλλὰ ὀλιγὴν ἐνίσχυσιν καὶ τόνωσιν τοῦ ἔργου τῶν, τὰς ὁποίας θά ἐπιφέρῃ καὶ ὁ κατωτέρω προτεινόμενος πληρέστερον συντονισμὸς.

16.- Ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ὁράσεως καὶ στοιχεῖον σπουδαῖον τῆς ταύτης θά ὑπάρξῃ ἡ σωματικὴ ἀγωγή καὶ ὁ ἀθλητισμὸς. Δὲν νοεῖται ὁρμῆς νέων καὶ δὲν συνδυάζεται καὶ μὲ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα. ~~ὁρμῆς~~ Δὲν νοεῖται οὕτε καὶ ἡθικὴ ἔξις τῆς νεολαίας χωρὶς σωματικὴν ἄσκησιν.

17.- Παραλλήλως πρὸς αὐτάς τὰς δύο ὁργανώσεις καὶ ἐπ' ὅσον ὅλα τὰ παιδιὰ δὲν ἀνήκουν ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθῶν εἰς αὐτάς, θά χρησιμοποιηθοῦν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλαι τοπικαὶ ἢ περιορισμέναι ὁργανώσεις ποικίλης μορφῆς, αἱ ὁποῖαι ἔστω καὶ ἀτελέστερον θά ἠδύ-

ναντο νά εξουκρητήσουν τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς. Δέν νομίζω, ὅς καί ἀνωτέρω ἀνέπτοξα, ὅτι θά ἦτο σήμερα σκόπιμος ἡ συγκρότησις μιᾶς νέας μεγάλης πανελληνίου ὀργανώσεως, ὅτε καί θά πρέπει νά εἶναι ὀποχρεωτική ἡ ἐγγραφή τῶν παιδιῶν εἰς οἰανδήποτε ὀργανώσιν.

Περὶ τῆς δημιουργίας τοιούτων τοπικῶν ἢ περιορισμένων ὀργανώσεων θά ἡδύναντο νά μεριμνήσουν αἱ κατὰ τόπους ἐργατικά ἐστίαι, τὸ ὀρφανοτροφεῖα κτλ. Εἰς τὴν ὁμωσ ἔργον θά ἦτο νά ἀποφευχῇ ἡ συγκρότησις πολλῶν τοιούτων ὀργανώσεων.

18.- Διὰ νά καταστοῦν ὅλοι αἱ ἀνωτέρω σκέψεις πραγματικότης, νομίζω ὅτι θά ἔπρεπε ἐν πρώτοις νά ἰδρῶθῃ ἓνα νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὀνομαζόμενον λ.χ. "Ἰδρυμα προστασίας τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καί διεκθονόμενον ὑπὸ ἓν "Ἀνώτατον Συμβούλιον Διαπαιδαγωγίσεως τῆς Νεολαίας τελοῦν ὑπὸ τὴν "Ἐπίτιμον Προεδρείαν τῆς Α.Μ. καί τὴν τακτικὴν προεδρείαν τοῦ "Υπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ Συμβούλιον θά ἔπρεπε νά συνδύαζῃ τὴν παρουσίαν ἐκπροσώπων τοῦ "Υπουργείου Παιδείας, τῶν Προσκόπων καί τῶν "Ὁδηγῶν καί τὴν παρουσίαν προσώπων μὴ ἐχόντων μὲν τῶν τοῖς ἰδιότητα τινά, ἀλλὰ ὁδοιπορικὰς ἱκανότητας ἐν σχέσει μὲ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἐάν μάλιστα τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἡδύναντο νά ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Συμβουλίου, τοῦτο θά ἀπέβαινε ἐπ' ὠφελείῃ τοῦ ὅλου ἔργου.

Τὸ "Ἀνώτατον Συμβούλιον θά ἐξέλεγε τρεῖς "Ἐπιτροπὰς, τὴν "Ἐπιτροπὴν Διδασκαλίας, τὴν "Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως καί μίαν πενταμελὴ "Ἐκτελεστικὴν "Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν ἀποφάσεων τῆς ὁμοίας αὐτὸ θά ἐλάμβανε.

Τὰ καθήκοντα τοῦ "Ἀνωτάτου Συμβουλίου θά ἦσαν ὡς ἀκολούθως:

- 1) θά ἐνέκρινεν τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνικῆς καί ἡσυχῆς διδασ-

σκαλίας τήν ὁποῖαν ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω θά διατῶπωνε ἡ Ἐπιτροπή Διδασκαλίας.

2) θά ἐνέκρινεν τὰς περί τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰσηγήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁργανώσεως (διὰ διδασκαλίας, δημοσιευμάτων κλπ), καί πρὸς τοῦτοις θά ἐξελέγε καί τὰ Στελέχη τὰ ὁποῖα θά ἐτύγγανον τῆς ἀναγκαίας μετεκπαιδεύσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν .

3) θά ἐκρῶτεινεν τὰ μέτρα πρὸς συντονισμόν τῆς ἐργασίας τοῦ σχολείου, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας γενικῶς καί τῶν ὁργανώσεων τῆς νεολαίας.

4) θά ἐνέκρινεν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος.

Τὸ Ἴδρυμα δὲν θά ἀσκή βεβαίως ἐξουσίαν, δὲν θά ἐπεμβαίῃν οὐτε εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, οὔτε θά περιορίζῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Προσκόπων καί τῶν Ὁδηγῶν ἢ ἄλλων ὑφισταμένων ὁργανώσεων. Δυνάμεις τοῦ θά ἦτο τὸ κῆρος τοῦ καί κῆρὸν τοῦ μέλημα :

α) ἡ ἐπιβολὴ ἀπανταχοῦ μιᾶς κοινῆς ἡθικῆς καί ἐθνικῆς ιδεολογίας,

β) ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἐν τῇ, πνεύματι τοῦτ' μετεκπαιδεύσεως διδασκάλων καί στελεχῶν τῶν ὁργανώσεων,

γ) ἡ ἐπιβολὴ κοινῶν μορφῶν δράσεως τῆς νεολαίας,

δ) ὁ συντονισμὸς τῆς δράσεως σχολείου, ὁργανώσεων, προσκόπων καί ὁδηγῶν, ἐργατικῶν ἑστιῶν, ὅπου ὑπάρχουν, καί οἷονδήποτε ἄλλων ὁργανώσεων ὅπου θά εἶναι δυνατὴ ἡ ἡθικὴ καί ἐθνικὴ διδασκαλία καί ἡ κατ'ἀλληλὸς δράσις τῆς νεολαίας .

19.- 'Η προτεινόμενη λύσις ἔχει τὰς ἀκολούθους ἀδυναμίας :

α) 'Εξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἡ ἐπιτοχία τῆς ἀπὸ τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας. 'Αλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τίς ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον δὲν θὰ εἶναι τελικῶς ἐμπόδιον εἰς τὰς εὐτυχεῖς λύσεις. 'Ανεξαρτήτως τοῦτο θ' ὅσον τὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὸ ἔργον θὰ ἔχῃ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποσιδᾷ ὁ ἀρμόδιος σὺμβουλος τῆς.

β) 'Εξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐρεσιν καὶ ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν καταλλήλου ἐμψύχου ὁλικοῦ, τοῦτον διὰ προσωρικὴν διδασκαλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν συγγραφήν παντὸς εἴδους ἔργων καὶ ἐντόπων.

'Η δευτέρα αὐτῇ ἀδυναμία πισφεδομεν ὅτι παρακάμπτεται ὅν τὸ 'Ανώτατον Συμβούλιον ἀπαρτισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ ἀνθρώπων ἱκανοὺς νὰ συλλάβουν τὸ νόημα τοῦ ἔργου τοῦτου, ὅν ἐν συνεχείᾳ τὰ τρία μέλη τῆς 'Επιτροπῆς Διδασκαλίας, εἶναι πράγματι τὰ κατὰλληλα πρόσωπα καὶ τέλος ὅν ὑπάρξουν τὰ ἀναγκαῖα ὅικονομικὰ μέσα.

20.- Διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ὅλης αὐτῆς προσπάθειας θὰ ἔπρεπε ἡ Α.Μ. νὰ ἔλθῃ εἰς προσωπικὴν ἐκπαθὴν μέ ὠρισμένα πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ ἦσαν οἱ κύριοι βοηθοὶ Του εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς καὶ μέ τὸν 'Υπουργὸν τῆς Παιδείας. 'Εφ' ὅσον εὐρεθῇ τὸ ἔδαφος πρόσφορον θὰ ἡδύνατο ἡ Α.Μ. νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς συσκέψεως. Τὰ κορίσματα ταύτης θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσηγηθῇ ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς παιδείας εἰς τὴν Κοβέρνησιν διὰ νὰ γίνῃ καὶ ὁ σχετικὸς νόμος.

21.- 'Εφ' ὅσον ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἐπιδοκιμάσῃ τὰς σκέψεις αὐτάς κατ' ἀρχήν, τιθέμεθα εἰς τὴν διάθεσιν Αὐτῆς διὰ τὴν εἰσηγήσιν λεπτομερεσιτέρων προτάσεων καὶ διὰ τὴν πρότασιν τῶν προσώπων τὰ ὁ-

- 11 -

ποτα δέν θά ἔπρεπε νά λείψουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, ἐφ' ὅσον θέ-
λομεν νά ἐπιτύχῃ .

Διατελῶ μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ

Κωνσταντῖνος Δ. Τσάτσος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1948

9 Aug 1948

Μεγαλειότατε,

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας ὅπως ὑποβάλω αὐτῇ τὰς σκέψεις μου περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου τῆς καθοδηγήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εὐσεβδώς τὸ κατωτέρω σὺντομον ὑπόμνημα, ἐπιδέχων ἐν ταυτὶ, ὡς ἑλλην πολίτης, τὴν βαθεῖαν μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα εὐγνωμοσύνην, διότι ἐπιδεικνύει τόσον ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θεμελιώδους τοῦτου προβλήματος τοῦ τόπου μας, ἀπὸ ἧν λύσιν τοῦ ὁποῖου ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

1.- Ἡ κρίσιμος διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνοπαίδος ἡλικία ἀρχίζει περὶ τὸ ὀκτατὸν τέταρτον ἔτος καὶ φθάνει μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ ἑλληνόποις θὰ στρατευθῇ. Εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν θεωροῦν τὰ κατωτέρω προτεινόμενα. Τὰ παῖδιά τῆς ἡλικίας τῶν δεκατεσσάρων ἔτων ἐγχορὴν ἢ δὲ τελειώσει τὸ δημοτικὸν καὶ ἢ ποιοῦν εἰς σχολεῖον μέσης ἐκπαίδευσως ἢ ἤρχισαν ἢ δὲ νὰ ἐργάζωνται βιοποριστικῶς. Τὰ περιεσσότερα ἀνήκουν εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν κατηγορίαν.

Πρός δύο κατευθύνσεις τείνουν τότε νά μολύνουν τήν ψυχὴν τῶν ποικίλα κοιμῶνικά ρεύματα, πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν. Σκοπὸς εἶναι νά ἀποτρέψωμεν τοὺς δύο αὐτοὺς κινδύνους.

2.- Πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δύο αὐτῶν κινδύνων δύο εἶναι τὰ μέσα, ἅφ' ἑνὸς ἡ διαπαιδαγώγησις, ἡθικὴ καὶ ἐθνικὴ καὶ ἅφ' ἑτέρου ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας. Ὁ νέος χρειάζεται καὶ μόρφωσιν καὶ ὀρᾶσιν. Τὴν μόρφωσιν θὰ τὴν δώσῃ ἡ διδασκαλία, τὴν ὀρᾶσιν θὰ τὴν προσφέρῃ ἡ ὀργάνωσις. Δὲν ἀποκλείεται διδασκαλία καὶ ὀργάνωσις νά συνδυασθοῦν εἰς ὁρισμένους τομεῖς.

3.- Ἐν πρώτοις δὲν δοῦμεθα νά ἐπαναπαυθῶμεν καὶ ὥς πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέσα αὐτὰ οὔτε εἰς μόνην τὴν οἰκογένειαν, οὔτε εἰς μόνον τὸ σχολεῖον, οὔτε καὶ εἰς τὰ δύο μαζί. Νομίζω ἐπίσης ὅτι τὸ ἔργον τῶν πᾶσης φύσεως Κατηχητικῶν σχολείων κινεῖται εἰς περιωρισμένον κύκλον καὶ δὲν δύνανται νά ἀποτελέσῃ παρὰ βοηθητικὸν παράγοντα οὐχὶ καὶ πάντοτε ὀφέλιμον. Ὁ Προσκοπισμὸς καὶ Ὁδηγισμὸς θὰ ἠδύναντο νά βοηθήσουν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, περισσότερον πᾶσης ἄλλης ἐκ τῶν ὑφισταμένων ὀργανώσεων. Ἀλλὰ ἰδίως ὁ Προσκοπισμὸς χρήζει μιᾶς ἐπιμελεστοτέρας παρακολουθήσεως, καθ' ὃν τρόπον κατωτέρω θέλομεν ἀναπτύξῃ. Αὐτὰ εἶναι τὰ σημερινὰ δεδομένα.

4.- Ἐρωτᾶται ἤδη πῶς πρέπει εἰς τὸ μέλλον νά ὀργανωθῇ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας.

5.- Ἡ διδασκαλία θὰ εἶναι σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ. Ἡ ἡθικὴ ὅμως καὶ ἐθνικὴ κοσμοθεωρία πρέπει νά εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς πᾶσαν περίπτω-

σιν ἀπὸ ἀποψέως οὐσίας. Ἀποδίδω μάλιστα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ νῦν εἶναι ἀπολύτως ἐνιαῖα ἡ διδασκαλία αὕτη. Μόνον ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς θά διασέρῃ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς μορφώσεως.

6.- Τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς ὅλον της τὸ βάθος, θά πρέπει νὰ διατυπωθῇ ἀπὸ μίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν διδασκαλίας (περὶ ἧς κατωτέρω ἀρ. 1§). Βάσει τῆς πλήρους ταύτης διατυπώσεως θά γίνουν κατόπιν αἱ πλέον ἀπαιεὶ καὶ λαῖκα διατυπώσεις αἱ ὁποῖαι θά χορειασθοῦν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς μορφώσεως. Ἰδιαιτέρα μέρηνα πρέπει νὰ καταβληθῇ ὥστε μέσα εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ ἐθνικὴν ἰδεολογίαν, περὶ ἧς ἀνωτέρω, συμπεριληφθοῦν ἐκ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ὅλα τὰ προσεῖτά εἰς τὴν νεολαίαν στοιχεῖα.

7.- Εἰς μὲν τὰ σχολεῖα τὴν ἰδεολογίαν αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν ἐνσωματωθῶν ὁλοκληρωτικῶς οἱ διδασκαλοὶ καὶ θά πρέπει νὰ μὴν εἶναι ἀντικείμενον εἰδικοῦ μαθήματος, ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θά εἶναι διαποτισμένη, κατὰ τὸ μέτρον ποῦ ἐπιτρέπεται ἐκαστοτε τὸ θέμα, καθ' ἑκάστην διδασκαλίαν, ἰδίᾳ ὅμως ἡ διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν, τῆς ἱστορίας, τῶν θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων.

Ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχει σχολεῖον ἢ ἐπ' ὅσον τὸ ὑπάρχον δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἡ διδασκαλία αὕτη πρέπει νὰ διοχετευθῇ δι' ἄλλων ὁργάνων.

Καὶ εἰς μὲν τὰ σχολεῖα ἡ διδασκαλία αὕτη δὲν ὀδεύεται νὰ ἐισαχθῇ παρὰ διὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐξω ὅμως τῶν σχολείων

ὁπάρχει δυνατότης νά διοχετευθῇ ἄνευ παρεμβολῆς του. Πάντως κατ' ἀρχήν ἡ διατυπωθεσομένη διδασκαλία πρέπει νά ἐκφρασθῇ ὡς μία καθολική ἐνστάσις διδασκαλία ὅλης τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ὅπουδῆποτε καί ἔν αὐτῇ εὐρίσκεται.

8.- Διὰ τὴν διέδοσιν τῆς οὕτω διατυπωθεσομένης διδασκαλίας, ἔξω τοῦ σχολείου χρειάζονται ὁδοί τινεῖς, τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ διδάξουν καί ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ συγκεντρώνωνται τὰ παιδιά γύρω γύρω ἀπὸ τοὺς διδάσκοντας.

9.- Τὰ πρόσωπα δὲν ὁπάρχουν. Καί ἔν ὁπάρχουν ἐλάχιστοι εἰς τὸν διδασκαλικὸν κλάδον, αὐτὰ εἶναι σχεδὸν τελείως ἀπορροφημένα ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα τους. Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη νά δημιουργηθῇ τὸ ἔμψυχον ὄλιγον. Ἀπὸ ἐθελοντικῆν ἐργασίαν δὲν πρέπει νά ἀναμένεται συνεχής καί πλήρης ἀπόδοσις. Καί ἔν ὁπάρχουν ἐξαιρέσεις, αὐταὶ ἐπικυρώνουν τὸν κανόνα. Θὰ χρειασθῇ ἐπομένως εἰς αὐτό τὸ σημεῖον χρῆμα. Ἄν εἶναι ὄλιγον, τὸ ἔργον θὰ εἶναι περιορισμένον. Διὰ νά εἶναι γενικόν, τὸ χρῆμα πρέπει νά εἶναι ἀρκετὸν.

10.- Ἀλλὰ δὲν ἄρκει τὸ χρῆμα. Χρειάζεται μέθοδος πρὸς διάνκλασιν αὐτοῦ τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ. Ἡ καλλιτέρα λύσις θὰ ἦτο ἔν ὅλη ἡ ἐργασία διηρηθεῖτο εἰς στάδια.

α) θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Ἐπιτροπὴ Διδασκαλίας νά διατυπώσῃ τὰς βασικὰς ἡθικὰς καί ἐθνικὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν τὸ περιεχόμενον ὅλης αὐτῆς τῆς διδασκαλίας.

β) Ἡ ἰδίᾳ θὰ ἀνελάμβανεν ὅχι μόνον γραπτῶς νά διατυπώσῃ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἀλλὰ καί τὰς μεταδόσῃ διὰ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας πρὸς ἓνα ἐπιτελετὸν 15-20 ἀνθρώπων.

γ) Αὐτοί θά ἦσαν οἱ πρῶτοι ἐκπαιδευταί ἐκείνων ποῦ θά ἀναλάβουν κατόπιν τήν διδασκαλίαν τῶν παιδιῶν.

Ἦς κατωτέρω θέλω ἀναπτέξῃ τό ἔμψυχον αὐτό ὀλικόν θά ἡδύνατο νά ἀνήκῃ εἰς τὰς ὀργανώσεις εἰς τὰς ὁποίας θά ἐνετάρσσοντο τὰ παιδιὰ. Τοῦτο θά συνενήγετο καί οἰκονομίαν χρημάτων ἀλλά καί ἑλ-
λα πλεονεκτήματα.

11.- Διά νά ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μέ τόν διδάσκαλον τὰ παιδιὰ θά πρέ-
πει κατὰ κάποιον τρόπον νά συγκεντρώνονται καί ὁμαδεύονται. Ἡ
δὲ ὁμάδευσις αὐτῇ πρέκει νά εἶναι ὄχι συμπτωματικὴ ἀλλὰ διαρκής.
Εἰς τό σημεῖον αὐτό ἐφάπτονται ἡ διαπαιδαγώγους καί ἡ ὀργάνωσις
τῆς νεολαίας. Ἐκτός τῆς ὁμαδεύσεως ἐντός τοῦ σχολείου, τὰ παιδιὰ
θά ὁμαδεύονται καί ἔξω τοῦ σχολείου. Εἰς τό πλαίσιον τῆς ὁμαδεύ-
σεως αὐτῆς τὰ παιδιὰ ἀφ' ἐνός θά ἀποκοτῶν τήν ἡθικὴν καί ἐθνικὴν
παιδείαν ποῦ χρειάζονται καί ταυτοχρόνως θά ἔχουν τήν εὐκαιρίαν
τῆς ἀναπτέξεως τῆς ὁράσεως ποῦ ἀπαιτεῖ ἡ νεότης καί ἡ ζωτικότης
τῶν. Τίθεται ἐπομένως τό πρόβλημα πῶς θά ὀργανωθῇ ἡ νεολαία ἐξω-
σχολικῶς εἰς τρόπον ὥστε ἐν τῇ ὀργάνωσει νά ἱκανοποιῶνται καί
τὰ δύο αἰτήματα ποῦ ἀνεφάρμεν ἥδη, ἡ συμπλήρωσις τῆς ἡθικῆς καί
ἐθνικῆς παιδείας τῶν παιδιῶν ἀφ' ἐνός καί ἀφ' ἑτέρου ἡ ὀργανωμένη
ὀρῶσις τῶν.

12.- Καί ἐν πρώτοις ἐξεταστέον ἂν πρέκει τις νά ἐπιδιώξῃ τήν συ-
γκρότησιν μίας νέας ὀργανώσεως πληροῦς τελείως ὅλους αὐτοῦς
τοῦς ὅρους ἢ τήν κατάλληλον χρησιμοποίησιν τῶν ὁπαρχουσῶν ὀργα-
νώσεων.

Τό πρῶτον θά ἦτο σήμερον ἔκαιρον καί διαβλητόν, θά προεκβάλει

ἀντιδράσεις ἀπὸ μέρους τῶν ὑπαρχουσῶν ὁργανώσεων, θὰ ἀπῆται πολὺ μεγάλας δαπάνας, θὰ ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως δυσχερές.

13.- Μένει ἡ δευτέρα λύσις, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑπαρχουσῶν ὁργανώσεων. Ἔχω ὅπ' ὅψιν μου τὰς ὁργανώσεις τῶν Προσκόπων καὶ τῶν Ὀδηγῶν. Εἶναι αὗται κατάλληλαι διὰ τὸν σκοπὸν μας ; Ἄν καὶ μεταξὺ τῶν δύο ὑπάρχουν ὀξυλογικαὶ διαφοραὶ ὑπὲρ τῶν Ὀδηγῶν πάντως καὶ αἱ δύο χρειάζονται ἐνίσχυσιν, συμπλήρωσιν, βελτίωσιν καὶ ὁλοκληρώσιν. Εἶναι τοῦτο εὐχερές ; Νομίζω ναί. Εἶναι πάντως πολὺ εὐχερέστερον ἀπὸ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας ὁργανώσεως.

14.- Πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν χρειάζονται αἱ ὁργανώσεις αὗται βελτίωσιν ; Πρῶτον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς παιδείας. Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Διδασκαλία τὴν ὁποῖαν εἰσηγοῦμαι ἀνωτέρω θὰ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ στελέχη τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν εἰς ὅσα τυχόν σημεῖα ὑστεροῦν. Αἱ ὁργανώσεις πιστεύω ὅτι θὰ δεχθοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτὴν καὶ τὴν δι' αὐτῶν διοχέτευσιν τῶν ἀρχῶν τοῦτον πρὸς τὰ παιδιὰ. Διὰ νὰ δεχθοῦν ὅμως αὐτὴν τὴν διοχέτευσιν θὰ πρέπει ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἰδικῆς μας νὰ εἶναι σεβαστοὶ μερικοὶ κανόνες καὶ μερικοὶ τύποι, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὰς ὁργανώσεις αὐτάς μὲ τὸν διεθνή Προσκοπισμὸν καὶ Ὀδηγισμὸν, ἀφ' ἑτέρου θὰ πρέπει ἀντιθέτως οἱ ἠγοῦμενοι ἐν Ἑλλάδι τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν ψὰ δεχθοῦν τὴν οὐσίαν τῆς ἔθνικης καὶ ἡθικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ὅπως αὕτη θὰ διατυπωθῇ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω μελετῆσαν Ἐκπαιδευτικὴν. Ἔχω κἄθε λόγον νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἶναι ἐφικτά. Πιστεύω δὲ ὅτι εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ἰδικῆς μας προσπάθειας ἢ διὰ μέσου ὁργανισμῶν διεθνoῦς χαρακτῆρος διοχέτευσιν ἡθικῆς καὶ ἔθνικης διδασκαλίας, ἢ ὁποῖα ἄλλωστε δὲν ἀφίσταται ἀπὸ τὰ νῦν εἰς τὰς ὁργανώσεις αὐ-

τάς διδασκόμενα. Πρόκειται ἀπλῶς περὶ μιᾶς ἐμβαθύνσεως καὶ μιᾶς διευρύνσεως τῶν ἤδη διδασκομένων. Διότι ἤδη αἱ ὁργανώσεις αὐταὶ ἀδιόρατως ἐξελισσόμεναι περιῶριον τοὺς διεθνεῖς τύπους, τὸν διεθνή γενικῶς χαρακτῆρα ἐπ' ὀφελείᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἡ διατήρησις τῆς διεθνοῦς μορφῆς εἶναι ἀναντικατάστατον πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον καμμία νέα ὁργάνωσις δὲν εἰς ἡδύνατο νὰ προσφέρῃ. Ἐν συμπεράσματι ἐκομένως ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῇ πλαίσιῳ τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὁργανώσεων.

15.- Ἀλλὰ καὶ ἡ ὁρμὴ τῆς νεολαίας μας μέγα εἰς αὐτάς εἰς εὐρὴν τὴν προσφορωτέραν διέξοδον, Ἐνθ' ἡ μάλιστα τὸ πνευματικὸν στοιχείον, ἡ διδασκαλία, ὑστερεῖ εἰς τὰς ὁργανώσεις αὐτάς, ἡ ὁργάνωσις τῆς ὁράσεως ἐδρίσκεται εἰς καλλίτερον ἐπίπεδον. Χρειάζονται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅχι διόρθωσιν ἀλλὰ ὀλικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τόνωσιν τοῦ ἔργου τῶν, τὰς ὁποίας εἰς ἐπιφέρει καὶ ὁ κατωτέρω προτεινόμενος πληρέστερον συντονισμὸς.

16.- Ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ὁράσεως καὶ στοιχείου σκοποῦται τὰ αὐτῆς εἰς ὑπάρξει ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ καὶ ὁ ἀθλητισμὸς. Δὲν νοεῖται ὁρμῆς νέων ποὺ δὲν συνδυάζεται καὶ μὲ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα. ~~Ἐνθ' ἡ~~ Δὲν νοεῖται οὕτε καὶ ἡθικὴ ἔξις τῆς νεολαίας χωρὶς σωματικὴν ἄσκησιν.

17.- Παραλλήλως πρὸς αὐτάς τὰς δύο ὁργανώσεις καὶ ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ παιδιὰ δὲν ἀνήκουν ἢ δύνανται νὰ ἀπαχθῶν εἰς αὐτάς, εἰς ἀχρησιμοποίητον ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλαι τοπικαὶ ἢ περιωρισμέναι ὁργανώσεις κοινῆς μορφῆς, αἱ ὁποῖαι ἔστω καὶ ἀτελέστερον, εἰς ἡδύ-

ναντο νά ἐξυπηρετήσουν τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς. Δὲν νομίζω, ὅς καὶ ἀνωτέρω ἀνέπτυξα, ὅτι θά ἦτο σήμερα οὐδὲν ἢ συγκρότησις μιᾶς νέας μεγάλης πανελληνίου ὀργανώσεως, οὔτε καὶ θά πρέπει νά εἶναι ὀπορευτική ἢ ἐγγραφὴ τῶν παιδιῶν εἰς οἰανδήποτε ὀργάνωσιν.

Περὶ τῆς δημιουργίας τοιούτων τοπικῶν ἢ περιορισμένων ὀργανώσεων θά ἤδυναντο νά μεριμνήσουν αἱ κατὰ τόπους ἐργατικά ἐστῖαι, τὸ ὀρφανοτροφεῖα κτλ. Εἰς τῆς ὅμως ἔργον θά ἦτο νά ἀποφευχθῇ ἢ συγκρότησις πολλῶν τοιούτων ὀργανώσεων.

18.- Διὰ νά καταστοῦν ὅλοι αἱ ἀνωτέρω σκέψεις πραγματικότης, νομίζω ὅτι θά ἔπρεπε ἐν πρώτοις νά ἰδρῶθῃ ἓνα νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὀνομαζόμενον λ.χ. "Ἴδρυμα προστασίας τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ διευθυνόμενον ἀπὸ ἓν Ἀνώτατον Συμβούλιον Διαπαιδαγωγίσεως τῆς Νεολαίας τελοῦν ἀπὸ τὴν Ἐπίτιμον Προεδρείαν τῆς Α.Μ. καὶ τὴν τακτικὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ Συμβούλιον θά ἔπρεπε νά συνδύαζεν τὴν παρουσίαν ἐκπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τῶν Προσκόπων καὶ τῶν Ὁδηγῶν καὶ τὴν παρουσίαν προσώπων μὴ ἐχόντων μὲν τοῖς ἰδιότητα τινά, ἀλλὰ οὐσιαστικὰς ἱκανότητας ἐν σχέσει μὲ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἐάν μάλιστα τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἤδυναντο νά ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Συμβουλίου, τοῦτο θά ἀπέβαινε ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ὅλου ἔργου.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον θά ἐξέλεγε τρεῖς Ἐπιτροπὰς, τὴν Ἐπιτροπὴν Διδασκαλίας, τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως καὶ μίαν πενταμελὴ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν γενικῶν ἀποφάσεων θὰς ὁποίας αὐτὸ θά ἐλάμβανε.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου θά ἦσαν πολλαπλά:

- 1) θά ἐνέκρινεν τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἡσυχῆς διδασ-

σκαλίας τήν ὁποῖαν ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω θά διατύπωνε ἡ Ἐπιτροπή Διδασκαλίας.

2) θά ἐνέκρινεν τὰς περί τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰσηγήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁργανώσεως (διά διδασκαλίας, δημοσιευμάτων κλπ), καί πρός τοῦτοις θά ἐξελέγε καί τά Στελέχη τά ὁποῖα θά ἐτύγχανον τῆς ἀναγκαίας μετεκπαιδεύσεως διά τόν ἀνωτέρω σκοπόν .

3) θά ἐκρότεινεν τά μέτρα πρός συντονισμόν τῆς ἐργασίας τοῦ σχολείου, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας γενικῶς καί τῶν ὁργανώσεων τῆς νεολαίας.

4) θά ἐνέκρινεν τόν προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος.

Τό Ἰδρυμα δέν θά ἀσκή βεβαίως ἐξουσίαν, δέν θά ἐπεμβαίη οὐτε εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, οὔτε θά περιορίζῃ τήν ἀνεξαρτησίαν τῶν Προσκόπων καί τῶν Ὁδηγῶν ἢ ἄλλων ὑφισταμένων ὁργανώσεων. Δύναμις τοῦ θά ἦτο τό κῆρος τοῦ καί κύριόν τοῦ μέλημα :

α) ἡ ἐπιβολή ἀπανταχοῦ μίσθ κοινῆς ἡθικῆς καί ἐθνικῆς ἰδεολογίας,

β) ἡ ἀποδοχή τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦτο μετεκπαιδεύσεως διδασκάλων καί στελεχῶν τῶν ὁργανώσεων,

γ) ἡ ἐπιβολή κοινῶν μορφῶν ὁράσεως τῆς νεολαίας,

δ) ὁ συντονισμός τῆς ὁράσεως σχολείου, ὁργανώσεων, προσκόπων καί ὁδηγῶν, ἐργατικῶν ἐστιῶν, ὅπου ὑπάρχουν, καί οἷωνδήποτε ἄλλων ὁργανώσεων ὅπου θά εἶναι δυνατή ἡ ἡθική καί ἐθνική διδασκαλία καί ἡ κατ'ἀλληλος ὁρῆσις τῆς νεολαίας .

19.- 'Η προτεινομένη λύσις ἔχει τὰς ἀκολούθους ἀδυναμίας :

α) 'Εξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀπὸ τοῦ 'Υπουργείου Παι-
δείας. 'Αλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον δὲν θὰ
εἶναι τελικῶς ἐμπόδιον εἰς τὰς εὐτυχεῖς λύσεις. 'Ανεξαρτήτως τοῦ-
τῶς ἐφ' ὅσον τὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὸ ἔργον θὰ
ἔχῃ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπουσιάζῃ ὁ ἀρμόδιος
σύμβουλος Τῆς.

β) 'Εξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐρεσιν καὶ ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν καταλλήλου
ἐμψύχου ὁλικοῦ, τῶσον διὰ προφορικὴν διδασκαλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν
συγγραφὴν παντὸς εἴδους ἔργων καὶ ἐντύπων.

'Η δευτέρα αὕτῃ ἀδυναμία πισφεόμεν ὅτι παρακάμπτεται ἢν τὸ
'Ανώτατον Συμβούλιον ἀπαρτισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ ἀνθρώπων
ἱκανοὺς νὰ συλλάβουν τὸ νόημα τοῦ ἔργου τοῦτου, ἢν ἐν συνεχείᾳ τὰ
τοῖα μέλη τῆς 'Επιτροπῆς Διδασκαλίας, εἶναι πράγματι τὰ κατάλληλα
πρόσωπα καὶ τέλος ἢν ὑπάρξουν τὰ ἀναγκαῖα οἰκονομικὰ μέσα.

20.- Διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ὅλης αὐτῆς προσπάθειας θὰ ἔπρεπε ἡ Α.Μ.
νὰ ἔλθῃ εἰς πρῶτην ἐκδοὺν μέ ὀρισμένα πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ
ἦσαν οἱ κῆριοι βοηθοὶ Του εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς καὶ μέ τὸν 'Υ-
πουργόν τῆς Παιδείας. 'Εφ' ὅσον εὐρεθῇ τὸ ἔδαφος πρόσφορον θὰ ἡδύ-
νατο ἡ Α.Μ. νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν μιᾶς συσκέψεως. Τὰ πορίσ-
ματα ταύτης θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσηγηθῇ ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς παιδείας εἰς
τὴν Κοβέρνσην διὰ νὰ γίνῃ καὶ ὁ σχετικὸς νόμος.

21.- 'Εφ' ὅσον ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἐπιδοκιμάσῃ τὰς σκέψεις αὐτάς
κατ' ἀρχήν, τιθέμεθα εἰς τὴν διάθεσιν Αὐτῆς διὰ τὴν εἰσηγήσιν λε-
πτομερεστέρων προτάσεων καὶ διὰ τὴν πρότασιν τῶν προσώπων τὰ δ-

- 11 -

ποῖα δὲν θά ἔπρεπε νά λείψουν ἀπό αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, ἐφ' ὅσον θέ-
λομεν νά ἐπιτύχη .

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Κωνσταντῖνος Δ. Τσάτσος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1948

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1948

Ἀριθ. Πρωτ. 1580

Ἔγκ. 4

Ο

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΤΕΚΝΑ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΑΓΑΠΗΤΑ,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ὅσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι βαρυσταλὸς ἀπὸ τὰ γόρῳ μας συμβαίνοντα ἡ ψυχὴ, ὅσονδήποτε καὶ ἂν κατήντησε δύσβατος ἡ ἰατρὰ τοῦ βίου μας, δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ αἰσθάνεται σήμερον χαρμόσυνον αἶθρα νὰ δροσίῃ τὴν ταλαιπωρημένην ὑπαρξίν του. Δὲν ὑπάρχει χριστιανὸς, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ διαισθάνεται, ὅτι ἀπὸ τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ἀκτινοβολεῖ εὐτυχία, κατακαλύπτοντα πᾶσαν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, πᾶσαν ἐπὶ γῆς ἀδικίαν, πᾶσαν τῶν ἐγκοσμίων φθοράν. Πόσον, ἀληθῶς, καθιστᾷ τοῦ παρόντος τὰς μεταπτώσεις ἀσημάντους ἢ ἐγγύς τοῦ αἰωνίου μέλλοντος, πόσον τῆς τελικῆς σωτηρίας τὸ μήνυμα ἐκμυθεῖ τῆς σαρκὸς τὰς πληγὰς καὶ τὸν θάνατον! Ὁ Χριστὸς τῶν ἀνθρώπων ἡ μεταίωτης πρὸς τῆς αἰωνίας ζωῆς καὶ ὁ παραπαίων ἐν τῇ ἀπιστίᾳ καὶ ἐν τῇ ὁδύνῃ ἐπανευρίσκει, πέραν τῶν καιρῶν, τὸ ἱερὸν νόημα τῆς ὑπαρξέως του.

Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν πίστιν τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἐπάνοδος εἰς τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς. Εἶναι ἐπάνοδος πρὸς τὴν Ἀλήθειαν. Κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς ἐποχὰς τοῦ ζῴφου καὶ τῆς συγχύσεως τῶν ἰδεῶν, εἰς τὰς τεταραγμένας αὐτὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐκινώθησαν οἱ ἄσχοι τὸν ἀνέμονα καὶ τὰ πάθη ἐπλημύρισαν τὴν οἰκουμένην, εἶναι ἀνάγκη, καὶ ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ, νὰ ἐπαναστρέψῃ ἡ ἀνθρωπότης τὸ πρόσωπόν της πρὸς τὸν Σωτῆρα. Ἐκεῖ θὰ ἐπανεύρῃ τὸν μίτον, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς τὸ βάθος τῆς ἀληθείας καὶ θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς παραπλανητικὰς ἐκκλίσεις ἐκείνων, οἵτινες εἶναι κληρονόμοι τοῦ ἑσφορικοῦ πνεύματος τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς ἀπιστίας, εἶναι σκαπανεῖς τῆς κακίας καὶ θεράποντες τοῦ θανάτου. Κατ' ἐξοχὴν εἰς ἐποχὰς, ὅπως ἡ ἰδικὴ μας, καθίσταται περισσότερον ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνασυνδέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Σωτῆρα διὰ νὰ ἐπανεύρῃ καὶ ἡ ἐγκόσμιος ζωὴ τὸ μέτρον καὶ τὴν ἰσορροπίαν της καὶ τὸν ἱερὸν προσορισμὸν της. Πολλὰ φωτίζονται διάνοιαι, διαγινώσασαι τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς ἐπιδραμοῦσας ἀνὰ τὸν κόσμον ὕλολατρείας ἀντίστησαν κατ' αὐτῆς γενναίως, καὶ διὰ λόγον καὶ δι' ἔργον. Ἐν τοῦτοις δὲν εὗρον, μέσα εἰς τὸν θησαυρὸν τῆς σκέψεως καὶ τῆς μαθησεώς των, τὰ καιρῶν ἐκεῖνα ρήματα, τὰ ἀποφασιστικὰ ἐκεῖνα ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἀνακαίττουν τὸν βίαιον χειμαρρὸν τῆς βαρβαρότητος καὶ ἐπανάγουν τὸν παραπαίοντα ἄνθρωπον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς λυτρώσεως. Μόνον ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐγκλείει τὰ ρήματα καὶ τὰ ὅπλα, πρὸς τὸν ὁποῖον λιποψυχεῖ ἡ παράφορος βία τοῦ Κακοῦ καὶ ἐπιστρέφει ἡττημένη εἰς τὰ ἀνίηλα ὁρμητήριά της. Μόνον αὐτὴ εἰς τὰ πάθη καὶ εἰς τὸν φανατισμὸν ἀντιπατατάσσει τὴν θέρην τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἰδανικοῦ. Μόνον αὐτὴ, τοῦ Χριστοῦ ἡ διδασκαλία, δίδει τὴν γνησίαν μυστικὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Λόγον καὶ τὸν Θεόν. Μόνον αὐτὴ, κατὰ τὰς χοιρίους σημερινὰς ὥρας τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπερυψοῦται ὡς φρούριον ἀπόρητον ἐναντίον τῶν ἐπιδραμόντων κατὰ τῆς πολιτισμένης γῆς καὶ ταπεινώνει τὴν βίαν των καὶ ἀνακαίττει τὸν ροῦν τῶν καταστρεπτικῶν τῆς χειμαρρῶν. Μόνον, τέλος, αὐτὴ ἀπομένει ὁ ἀμετάθετος ἀντίπαλος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φαντασθέντες ὅτι εἰσαβάνουν εἰς ἕνα ἐξηρησμένον κόσμον χωρὶς πλέον ἑκάδα ζωῆς, αἰνιδίως ἠσθάνθησαν ὅλον τὸ βάρος τῆς ἰσχύος της καὶ τὴν ἀμετακίνητον ἐπιβολὴν της. Ὁ Χριστιανισμὸς σήμερον ἐπωμίσθη ὑπεράνω ἐθνῶν, ὑπεράνω τάξεων καὶ συμπεφορόντων, τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ δόγματος

τῆς ὑλοκρατίας, τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς μεθόδου τῆς βίας, ἡ ὁποία συνθλίβει ὑπὸ τὸ βαρὺ τῆς πέλμα τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, τὰς ὑψηλότερας κατακτήσεις τοῦ κοινωνικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Χριστιανισμός, συμφῶνως πρὸς τὰ ῥήματα τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου, ἔρχεται νὰ διδάξῃ τὴν ἀληθῆ δικαιοσύνην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ὅχι διὰ νὰ σαγηνεύσῃ διὰ τοῦ γοητευτικοῦ τούτου κηρύγματος τὰς μυριάδας τῶν ἡδικοιμένων καὶ νὰ τὰς παρασύρῃ κατὰ πρὸς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ πρὸς δουλείαν χειροτέραν παντὸς μέχρι σήμερον γνωστοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑψηλὴν τοῦ Ἰδρυτοῦ του διδασκαλίαν εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅπου ἡ βία δὲν ἐπινίξε τὴν ἀναπνοὴν καὶ δὲν ἐνέκρωσε τὴν σκέψιν, παρ' ὅλην τὴν σαγήνην τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κακοῦ, παρ' ὅλην τὴν θόλωσιν τῶν συνειδήσεων, τὰς ὁποίας κατακαίει ἡ πένια καὶ ἡ ἀδικία, διαπιστοῦται τὸ θαυμασίον γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς κατὰ μυριάδας τῶν ἀσώτων εἰς τὸν εὐσπλαγγον Πατέρα. Διαπιστοῦται ἡ περὶ τὸν Σταυρὸν συσπείρωσις τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν αἰώνων ἀείων καὶ τῶν αἰώνων ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι κορυφούνται εἰς τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄν τὴν ἀνάγνυν αὐτήν, ἂν τὴν συσπείρωσιν αὐτήν, ἂν τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀνασταῖσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως χαιρετίζωμεν σήμερον εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην, πῶς νὰ μὴ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ σημειωμένη αὕτη μεταστροφή τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ παροῦσαισθῃ ἐκ ὑψηλοτέρων ἀόκμη κλίμακα ἐν Ἑλλάδι, εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία πάσης ἄλλης σκληρότερον δοκιμάζεται ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Κακοῦ; Πῶς νὰ μὴ πραγματοποιήθῃ ἡ τοιαύτη ἀνασύνταξις τῶν δυνάμεων εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐξαιτίας γεβεταῖ τοῦ πικρότερον ποτήριον τῆς προδοσίας, τῆς ἐγκληματικότητος, τῆς ἀρνήσεως πάσης ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀληθείας καὶ γνωρίζει ἐξ ἐπαφῆς τὸ ψεῦδος τῶν ἐπαγγελιῶν τῶν ἀντιχριστιανῶν;

Ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἄλλας κρίσεις ὥρας τῆς ἰστορίας του, ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὀφείλει νὰ στραφῇ, καὶ θὰ στραφῇ, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ νὰ ἐμποτισθῇ ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς. Πάντες, γὰρ καὶ ὅσοι τὴν ἡλικίαν, διανοοῦμενοι καὶ μὴ, ὀφείλουσι νὰ κατανοήσουν, ὅτι εἰς τὴν δυνάμει τῆς ψευδοῦς ἰδεολογίας, ἡ ὁποία ἐρχεται νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους, ὁ Χριστιανισμός κυρίως ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀντιταγῇ, αὐτὸς δύναται νὰ κατακτήσῃ συνειδήσεις, νὰ σώσῃ τοὺς ἀμφοταλαντευόμενους, νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς πᾶσαντας πιστοὺς. Ἡ Ἐκκλησία, ἔχουσα βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς, φερέει τοῦ μεγαλυτέρου πολιτισμοῦ καὶ προήμαχος αὐτοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως καλεῖ τὰ τέκνα τῆς εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς πίστεως. Ὁ Σταυρὸς, ὁ ὁποῖος ἐφώτισε τὰς λεγώνας τοῦ Κωνσταντινίου, ἄς καταναγκάσῃ τὸν οὐρανὸν μας. Ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνίζομεθα καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ μέθῃ τῆς ἀπορροφίας των, ἐνόμισαν, ὅτι δύνανται νὰ τὸν καταλέσουν. Ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀπεμύλησαν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσα τοῦ ἔθνους καὶ δουλείουσι εἰς ξένους θεοὺς. Ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζουσα καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἀνυπομύνους καὶ ἀπροσέκτους ἐπικριτὰς τῆς, τὸν τρόπον τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸν ὑψηλὸν τόνον, ὁ ὁποῖος προσήκει καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς Αὐτὴν τὴν ἰδίαν, εἶναι μεστὴ ἐλπίδων καὶ πίστεως ἐπὶ τὸ μέλλον κατὰ τὴν ἀναστάσιμον ταύτην ἡμέραν, Συναρπαστάς τοῦ ἔθνους, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς του, ἀκούει, μίσα εἰς τὴν χαρμύνην κωδωνοκρουσίαν τῆς Μεγίστης χαρᾶς, τὸ μῆνυμα τῆς τελικῆς δικαιώσεως.

Ἐπὶ τοῦτοις, ἐξαιτούμενοι ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Αὐτρωτοῦ, ἐπιδαψιλεύομεν ὑμῖν τὸν πατρικὸν ἀναστάσιμον ἀσπασμόν, σφραγίδα τῆς προσδοκωμένης εἰρηνικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Εὐχέτης πάντων ὑμῶν πρὸς Κύριον

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Εν Αθήναις τῇ 22 Μαΐου 1948

Διευθυνσις

Τμήμα

Γραφείον

Π ρ ό ς

τόν κ.Κ.Τσάτσον, τέως Υπουργόν καί

Βουλευτήν Ἀθηνῶν

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἀριθ. πρωτ. 9810/2

"Εχομεν τήν τιμήν νά κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τήν ὑπ'ἀριθ.9618/2 ἀπό, 18-5-48 ἀπόφασιν ἡμῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τό ὑπ' ἀριθ.82(τεῦχος Β) 22-5-48 Φ.Β.Κ., περί συστάσεως τοῦ κατὰ τό ἄρθρον 14 τοῦ Ν.Δ.158/46 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποῦ ὠρίσθητε Πρόεδρος καί νά παρακαλέσωμεν ὅπως συγκαλέσητε τοῦτο εἰς τήν πρώτην αὐτοῦ Συνεδρίασιν

Ο

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

(Μ.ΑΙΑΙΑΝΟΣ)

Ἀριθ.Πρωτ.9618/2

Δ Ε Υ Θ Υ Γ Ι Ε

Ὁ ἐπί τοῦ Τύπου & Πληροφοριῶν Υπουργός

"Εχοντες ὑπ'ὄφιν τό ἄρθρ.14 παρ.Ι τοῦ ὑπ'ἀριθ.158/46 Ν.Δ. "περί κυρώσεως τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 10/5/46 "περί ανασυστάσεως τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καί Πληροφοριῶν κλπ."

Ἀποφασίζομεν

συγκροτοῦμεν τό ὑπό τοῦ ὡς ἄνω ἁρθρου προβλεπόμενον Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον ὡς κάτωθι:

- 1) Κ.Τσάτσος, τέως Υπουργός, Βουλευτής Ἀθηνῶν, ὡς Πρόεδρος
- 2) Ι.Θεοδωρακόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
- 3) Ι.Σόντης, Ὑφηγητής Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
- 4) Γ.Χρηστούπουλος, Τμηματάρχης Δ. Υπουργείου Ἐξωτερικῶν μέ ἀναπληρωτήν τόν Π. Ἀντωνέλλον, Τμηματάρχην Δ. Υπουργείου Ἐξωτερικῶν
- 5) Δημ.Γενοβέλης, Διευθυντής Β. τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου & Πληροφοριῶν μέ ἀναπληρωτήν τόν Διευθυντήν Β. τοῦ αὐτοῦ Ὑφυπουργείου Δ.Σακελλαρόβλην.

Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζομεν τόν Εἰσηγητήν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καί Πληροφοριῶν Βασ.Καφάλην, μέ ἀναπληρωτήν τόν Ἀκόλουθον τοῦ αὐτοῦ Ὑφυπουργείου Γερ. Ἀννινον.-

Ο

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μ.ΑΙΑΙΑΝΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1948

Ἀριθ.

Πρωτ. 4415
Διεκκ. 2260Ἀ πόφαις

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 παρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, τὸ ὑπ' ἀριθ. 173.910 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ συνεννόησιν τῶν κ.κ. Ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων.

Κ α τ α ρ τ ι ζ ο μ ε ν

Βίβλην διακομματικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἑξῆς κ.κ. Βουλευτῶν. 1) Αἰμπρου Εὐταξία 2) Φ. Ζαῖμη 3) Θεμ. Τσάτσου 4) Πολ. Οἰκονομίδου 5) Α. Βαμβέτσου 6) Ν. Λυκουρέζου 7) Κων. Τσάτσου 8) Νικ. Σπέρτζα καὶ 9) Γ. Θεμελῆ ἵνα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ Νόμου 342 (1947) Ἐπιτροπῆς Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος μελετήσουν καὶ ἐπεξεργασθοῦν τὸ κατὰ τῆς τελευταίας τεύχης καταρτισθέν προσχέδιον Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος πρὸς ὀριστικὴν αὐτοῦ ὡς Σχέδιον Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος πρὸς ὀριστικὴν μέρφωσίν αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κοινοποιεῖται μετὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ἀνακοίνωσιν της.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ι. ΘΕΩΤΟΚΗΣ

ΚΑΡΤΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ
Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Α. Βασιλείου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. { ΠΡΩΤ. 1709
 ΔΕΚΡΙ. 2076

ΑΘΗΝΑΙΣ 24 'Ιουλίου 1948

Πρός

τόν 'Ελλογιμώτατον Κον Κωνσταντίνον Τσατσουν

Καθηγητήν τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν

'Αποφάσει τῆς 'Ιεραρχίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ληφθεῖσα
 τῇ 7ῃ 'Ιουλίου 1948, προαγόμεθα, Συνοδικῇ ἐξουσιοδοτήσει, ὅπως εὐχαρί-
 στως γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἡ 'Ιεραρχία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος,
 ἐκτιμῶσα ἰδιαιτέρως τό ὑπέρ τῆς 'Εκκλησίας ποικιλοτρόπως ἐκδηλωθέν
 ἐνδιαφέρον Ὑμῶν καί ὅθ' ἐν εἰδικαῖς μελέταις καί ἐν διαφόροις εἰση-
 γήσεσι καί μάλιστα διὰ τῆς νεωστὶ ὑποβληθείσης τροπολογίας ἐπὶ τῶν
 ἄρθρων 1 καί 2 τοῦ Σχεδίου τοῦ Συντάγματος ¹⁷ ἐπὶ τῆς 'Αναθεωρήσεως
 τοῦ Συντάγματος 'Επιτροπῆς, εἰς ἣν διερμηνεύετε πλήρως τὴν γνώμην
 τῆς 'Αγιωτάτης Μητρος 'Εκκλησίας τῆς ὁποίας τυγχάνετε λόγῳ καί ἔρ-
 γῳ πιστόν αὐτῆς τέκνον, ἐκφράζει τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν αὐτῆς, ἐπικα-
 λουμένη ἐφ' Ὑμᾶς τὴν χάριν καί τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.-

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, Ἀπόστολος

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Αρχιεπίσκοπος

ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

12 Αυγούστου 8

Ἐν Ἀθήναις τῇ 194

Δ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἀριθ. { Πρωτ. 5102
Διακτ. 2709

Ἀπόφασις

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἔκθετον τῷ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὀρίζομεν ὡς μέλη τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ συγκληθησόμενον τῇ 29 Σεπτεμβρίου ἑ.ἔ. Διεθνὲς Διακοινοβουλευτικὸν Συνέδριον ὡς καὶ διὰ τὴν Διεθνῇ Διάσκεψιν Τουρισμοῦ ἣτις θέλει λάβῃ χώραν ἐν Γενεύῃ τὴν 14ην Σεβρίου ἑ.ἔ. τοὺς κ. Π. Χατζηκᾶνον 2) Γεώργιον Μαῦρον 3) Κων/νον Τσάτσον καὶ Νικ. Ἀντωνόπουλον.

Ὡς χρόνον διαρκείας παραμονῆς αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ δι' ἀμφότερα τὰ Συνέδρια ὀρίζομεν ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 19ης Σεβρίου ἑ.ἔ. τὴν δὲ ἡμερησίαν αὐτῶν ἀποζημίωσιν εἰς Δ. Ἀγγλίας πέντε (5) πλέον τῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

1. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Κοινοποιήσις

- 1) Λογιστήριον
- 2) κ. Π. Χατζηκᾶνον
- 3) κ. Γ. Μαῦρον
- 4) κ. Κ. Τσάτσον
- 5) κ. Ν. Ἀντωνόπουλον

